

บทที่ 5
บทสรุป

วรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวมีที่มาจากความวิปโยคของชาวยิวนับล้านคนที่ตกเป็นเหยื่อของอคติจากความแตกต่างระหว่างเผ่าพันธุ์และความเห็นแก่ตัว ด้วยเหตุนี้ เนื้อหาของวรรณกรรมประเภทดังกล่าวจึงมักกล่าวถึงความทรمانน่านับประการที่ชาวยิวต้องเผชิญ น้ำเสียงของเรื่องเป็นไปในเชิงหดหู่ กดดัน และก่อให้เกิดความเห็นอกเห็นใจผู้ประสบเคราะห์กรรมเสียเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากผู้ประพันธ์ได้นำเสนอภาพความโหดร้ายต่างๆ อันได้รับอิทธิพลจากการล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว แม้กระนั้นเรื่องราวเหล่านี้ก็มีได้มีเจตนาให้เกิดความเศร้าหมองหรือโกรธเกลียดผู้เป็นคั่นเหตุแห่งความหายนะในครั้งนี้ หากแต่มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อจูงประกายให้เกิดการเรียนรู้และตื่นตัวในหลายๆ ประเด็นได้แก่ สำนักทางจริยศาสตร์ สิทธิมนุษยชน และที่สำคัญที่สุดคือ นำมาซึ่งความหวังแก่ทุกคนที่กำลังต่อสู้กับอุปสรรคใดๆ ก็ตาม ดังที่วีเซล (Elie Wiesel) ศาสตราจารย์และนักเขียนรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพแสดงทัศนคติไว้ว่านักเขียนวรรณกรรมประเภทนี้มักกล่าวถึงความหิวเพื่อป้องกันความอดอยาก กล่าวถึงความทุกข์ทรมานเพื่อเรียกร้องให้ทุกคนอยู่อย่างปลอดภัย กล่าวถึงความรุนแรงเพื่อเรียกร้องสันติภาพ และกล่าวถึงอดีตอันขมขื่นเพื่อวันใหม่อันสวยงาม (Wiesel, 1990: 200)

การทรมานและสังหารชาวยิวกว่า 6 ล้านคนถือเป็นการกระทำที่ป่าเถื่อนและโหดร้ายที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความเสื่อมถอยทางจริยธรรมของชาวเยอรมันส่วนใหญ่ที่ปล่อยให้เกิดเหตุการณ์สะเทือนขวัญเช่นนี้ หากศึกษาจากบริบททางประวัติศาสตร์ จะพบว่าเหตุที่ชาวเยอรมันเชื่อว่าชาวยิวคือตัวการแห่งความล้มเหลวทั้งปวงที่เกิดขึ้นกับประเทศของตนนั้นมีที่มาจากคำโฆษณาชวนเชื่อของฮิตเลอร์ ซึ่งได้นำแนวคิดทางปรัชญาและจริยศาสตร์ของนักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับทั้งในประเทศเยอรมนีและนานาชาติมานำเสนอทุกทางไม่ว่าจะอย่างตรงไปตรงมาหรือบิดเบือน เพื่อสนับสนุนแนวคิดต่อต้านชาวยิวและสร้างความเชื่อในเรื่องความชอบธรรมในการสังหารชาวยิว อาทิ นิทเชอ เกอเธอ และลูเธอร์ ด้วยเหตุนี้ ชาวเยอรมันส่วนใหญ่จึงไม่แสดงที่ท่าค้ำคั้นการกำจัดชาวยิว จะมีบางส่วนที่ออกมาต่อต้านการกระทำดังกล่าวอย่างจริงจังบ้าง แต่ก็ไม่มากนักเพราะเกรงกลัวอำนาจมืดของฮิตเลอร์ เสียงส่วนใหญ่จึงดังกลบความถูกต้องและจริยธรรมที่แท้จริง ความชอบธรรมในการฆ่าชาวยิวได้กลายมาเป็นประเด็นทางจริยศาสตร์ประเด็นใหม่ที่ชาวเยอรมันให้การยอมรับ ทั้งนี้เพื่อกลบเกลื่อนสาเหตุที่แท้จริงในการสังหารชาวยิว นั่นก็คือความเห็นแก่ตัวของคนส่วนใหญ่และความโลภกระหายอำนาจของผู้บริหารประเทศที่ต้องการครองโลก จากการศึกษาวรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว พบว่าการใช้ความรุนแรงเข้าห้ำหั่นทำร้ายกันนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีกับฝ่ายใดเลย ไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ เจ้าหน้าที่ผู้คุมและคาโปซึ่ง

เป็นผู้มีอำนาจในการปกครองชาวยิวมักใช้อำนาจทำร้ายร่างกายและจิตใจชาวยิว ถึงแม้จะแลดูว่าพวกเขาไม่ได้สูญเสียอะไรจากการกระทำดังกล่าว แต่ในมุมมองของผู้ถูกกักกันแล้วนั้น เจ้าหน้าที่และคาโปได้สูญเสียความรู้สึกผิดชอบชั่วดีและมนุษยธรรมซึ่งเป็นคุณสมบัติอันมีค่ายิ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์โดยสมบูรณ์ ส่วนความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับชาวยิวผู้เคราะห์ร้ายนั้นมีมากมายดังที่ได้นำเสนอไว้แล้วในบทที่ 3 ว่าด้วยกระบวนการล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือการสูญเสียศักดิ์ศรีคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์

การละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นอีกประเด็นที่ปรากฏอย่างเด่นชัดในวรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว ตั้งแต่เริ่มดำเนินนโยบายล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวอย่างไม่เป็นทางการ ชาวยิวถูกกลืนหรือตีตราสภาพไปที่ละน้อยๆ จนในที่สุดเมื่อถูกกฎหมายได้รับรองให้การกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งที่ถูกต้องชาวยิวก็ไม่เหลืออะไรเลยแม้กระทั่งชื่อของตนและได้กลายมาเป็นวัตถุที่รัฐเป็นเจ้าของ ไม่มีสิทธิในชีวิตและทรัพย์สินของคนอีกต่อไป การสูญเสียสิทธิมนุษยชนของตัวละครทำให้เกิดการตระหนักถึงคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ที่ว่ามนุษย์ทั้งหลายเกิดมามีอิสระเสรี นอกจากนี้ ยังเท่าเทียมกันทั้งศักดิ์ศรีและสิทธิ โดยไม่มีการจำแนกความแตกต่างในเรื่องใดๆ ทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความเชื่อหรือสถานะใดๆ การตระหนักถึงความเท่าเทียมแห่งศักดิ์ศรีมนุษยชาตินี้นำมาซึ่งสันติภาพและความสงบสุขของโลก วรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวได้ทำหน้าที่วรรณกรรมอย่างน่าชื่นชมคือ นำเสนอปัญหาและทางออกแก่นมนุษยชาติ เปรียบได้กับคันท้องและโคลมฉายโดยใช้อุดมคติเป็นแสงสว่างส่องนำทางให้มนุษย์ไม่หลงเดินทางผิดซ้ำรอยเดิม

วรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวที่เลือกศึกษาทำให้เกิดกำลังใจแก่ผู้อ่านโดยใช้ประสบการณ์อันแสนขมขื่นของตัวละครเป็นตัวอย่างให้เห็นว่า แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่เศร้าหมองและตกต่ำสักเพียงใด ขอเพียงแต่มีความหวังและกำลังใจที่จะยืนหยัดต่อสู้ต่อไป ย่อมสามารถฝ่าฟันช่วงเวลาที่ยขมขื่นนั้นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ต่อสู้กับการกีดกันทางเชื้อชาติ ศาสนาหรืออคติใดๆ เช่น ในริเบต ระวังดา คิมอร์ตะวันออก เป็นต้น วรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวสามารถนำมาซึ่งแรงบันดาลใจให้เกิดความอดทนและเชื่อมั่นว่าความพยายามที่แลดูกลางเลือนของตนจะเป็นไปได้เช่นที่ตัวละครจากวรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวทำสำเร็จ

การสร้างสรรค์และศึกษาวรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวทำให้ความเจ็บปวดของคนนับล้านไม่ถูกลบเลือนไปอย่างไร้คุณค่าพร้อมกับกาลเวลา แต่ นำความเจ็บปวดนั้นมาเป็นบทเรียนให้ได้เรียนรู้ว่าความรุนแรงมิใช่การแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม ความตายและความทรมาณของชาวยิวจึงไม่เกิดขึ้นและจบลงอย่างไร้ค่า ความปวดร้าวของชาวยิวได้ถูกกลั่นกรองออกมาในรูปวรรณกรรมล้างเผ่าพันธุ์ที่เป็นเหมือนอนุสรณ์คอยเตือนใจให้พึงตระหนักถึงสำนึกแห่งความถูกต้องที่จะไม่ยอมเฉยเมยต่ออาชญากรรมการล้างเผ่าพันธุ์ใดๆ และไม่ปล่อยให้โศกนาฏกรรมของผู้อื่นเป็นเพียงสิ่งไกลตัวจนไม่ยอมยื่นมือเข้าช่วยเหลือ